

فروغ جاویدان در کمین مرصاد خاموش شد

سه روز پس از پذیرش غیررسمی و یک روز پس از پذیرش رسمی قطعنامه 598 از سوی ایران، سیام تیر 67، جلسه شورای فرماندهی عراق تشکیل شد.

سه روز پس از پذیرش غیررسمی و یک روز پس از پذیرش رسمی قطعنامه 598 از سوی ایران، سیام تیر 67، جلسه شورای فرماندهی عراق، تشکیل شد.

پس از این جلسه اطلاعیه نظامی شماره 3269 منتشر و عملیاتی با عنوان «توکلنا علی الله 4» از سوی عراق آغاز شد تا آن گونه که اعلام شد باقیمانده سرزمین های عراق آزاد شود، نیروهای ایرانی منهدم شده و تعداد بیشتری از آنها اسیر شوند تا با اسرای عراقی برابری به وجود آید. عملیات ارتش عراق از سحرگاه سی و یکم تیر 67 آغاز شد و طی مدت کمی شهرهای مهمی چون اهواز و خرمشهر به صورت جدی تهدید و مناطقی چون شلمچه و قصر شیرین نیز به طور کامل تصرف شد.

پس از این ماجرا بود که مردم باز هم عزم جبهه کردند و شور و شوق روزهای ابتدایی جنگ در جبهه ها حاکم شد، امام هم در پیامی تلفنی به فرمانده سپاه گفتند: «این نقطه حیاتی کفر و اسلام است. یعنی نقطه شکست یا پیروزی... باید متر به متر جنگید.» در چنین شرایطی بود که نیروهای عراقی رفته رفته با دفاع و پاتک سنگین نیروهای رزمنده ایرانی روبه رو شدند و پس از دو روز در شامگاه اول مرداد اعلام کردند عقب نشینی تاکتیکی خواهند داشت و از منطقه جنوب به صورت رسمی عقب نشینی خواهند کرد. به نظر می رسید که عراق با درک نادرستی از شرایط داخلی ایران و به خیال ضعف در نیروی مادی و روحیه معنوی رزمندگان قصد داشته در مذاکرات صلحی که در همان ساعات در حال برگزاری بوده دست بالا را داشته باشد.

اما ساده لوح تر از نیروهای عراقی، فریب خوردگانی در نام مجاهد بودند که تصمیم گرفتند با 4 تا 5 هزار نفر در پنج مرحله و طی سه روز در عملیاتی موسوم به فروغ جاویدان به تهران برسند و نظام جمهوری اسلامی را سرنگون کنند. البته این گروه از منافقین با استفاده از غفلت نیروهای مرزی ایران و نیز با سوء استفاده از تمرکز نیروهای نظامی ایران بر منطقه جنوب و در عین حال، شیوه نامتعارف پیشروی که بدون خونریزی و صرفا استفاده از جاده اصلی بود؛ توانستند پیشروی هایی داشته باشند و حتی به نزدیکی کرمانشاه برسند، اما با استقرار نیروهای نظامی ایران، رزمندگان کشورمان در منطقه چهارزبر روبه روی این افراد ایستادند و بسیاری از آنان را کشتند و تجهیزاتشان را منهدم کردند. یک روز بعد عملیاتی با نام مرصاد (کمینگاه) آغاز شد و نیروهای ایرانی طی دو روز توانستند منطقه را از لوث وجود این متجاوزان پاک کنند. در این عملیات بیش از هرکس دیگری نام شهید صیاد شیرازی برده شده و حتی ترور ایشان از سوی گروهک تروریستی منافقین به نوعی انتقام مرصاد توصیف شده است. از سوی دیگر نباید از نقش بارز هوانیروز در موفقیت چنین عملیاتی بسادگی عبور کرد. به این ترتیب تجاوز مستقل عراق و نیز تجاوز منافقین با پشتیبانی این کشور دفع شد. حالا دیگر برای همه جهانیان ثابت شده بود که گرچه ممکن است پذیرش قطعنامه از سر برخی نقطه ضعف ها در داخل بوده باشد، ولی این به معنای ضعف در دفاع کشور نیست. حرف همان است که رئیس جمهور آن زمان و رهبر کنونی انقلاب گفتند: «پذیرفتن این قطعنامه، به معنای برگشت از شعارهای اصولی انقلاب اسلامی نیست.»

در نگارش این مطلب از کتاب پایان، سیری در جنگ ایران و عراق (5) بهره برده شده است.